

Ogorčena bitka tajnih službi SAD i argentinske predsednice Kristine Fernandez

Par [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

Mondialisation.ca, 21 février 2015

[Webtribune.rs \(Србија\)](#) 21 février 2015

Istorija ima običaj da se ponavlja. Argentina prolazi kroz sličan proces kroz koji je prolazila Rusija nakon što ju je Vladimir Putin preuzeo od Borisa Jeljcina početkom 21. veka. Federalna vlast u Buenos Ajresu se sada bori da utvrdi svoju ekonomsku i političku moć.

Nažalost, Buenos Ajres je suočen sa opozicijom koju čine stari režim i oligarsi koji saraduju sa SAD. Ove sile se protive većim nacionalnim projektima, renacionalizaciji većih kompanija i jačanju izvršnog ogranka vlasti. Što se toga tiče, okršaji argentinske predsednice Kristine Fernandez de Kirchner sa njenim protivnicima podsećaju na Putinove okršaje sa ruskim oligarsima i političarima koji su želeli da potčine Rusiju Vol Stritu i Vašingtonu.

Svaka moguća prilika se koristi za oslabljivanje argentinske vlasti. Predsednica Fernandez de Kirchner je čak javno optužila svoje domaće protivnike i SAD da saraduju kako bi promenili režim. Kada je ISIS pretio da će je ubiti 2014. godine, ona je tvrdila da u stvari Vašington pokušava da je ubije jer Vašington kontroliše ISIS.

Smrt Alberta Nismana

Poslednji okršaj argentinske vlasti je počeo u januaru 2015. godine istog dana kada su Izraelci ubili iranskog revolucionara, brigadnog generala Muhameda Alahdadija u Siriji. Tada je specijalni tužilac Alberto Nisman pronađen upucan u glavu u kupatilu svog zaključanog apartmana 18. januara 2015. godine.

Nisman je istraživao eksploziju zgrade koja je pripadala Argentinskoj izraelskoj zajedničkoj asocijaciji (AMIA) iz 1994. godine narednih 10 godina. Njemu je zadatak ponovo poverio predsednik Nestor Kirchner, pokojni muž trenutne argentinske predsednice 2003. godine.

On je par dana pre ubistva objavio tvrdnje protiv argentinske predsednice Kristine Fernandez de Kirchner i ministra spoljnih poslova, Hektora Timermana, koji je i sam Jevrej. Nisman je naveo da su „iranski zvaničnici isplanirali i finansirali napad, da je Hezbolah, saveznik Irana u Libanu, izveo napad, a da je predsednica de Kirchner sve to zataškala kao deo ugovora o isporuci iranske nafte u Argentinu“.

Jevrejski novinar, Damjan Pahter, koji je pobegao iz Argentine nakon Nismanove smrti, dodao je ulje na vatru, iskritikovavši argentinsku vladu iz Izraela. Pahterov članak je Argentinu uporedio sa nacističkom Nemačkom.

Pre nego što nastavimo dalje, važno je dodati da za deset godina istrage Alberto Nisman nije uspeo zvanično da optuži Iran niti Hezbolah. Takođe je otkriveno da se Nisman često

konsultovao sa SAD povodom slučaja i da ga je Roland Nobl, bivši šef Interpola, optužio da je lagao o optužbama u okviru slučaja AMIA.

Nismanova smrt je označena kao samoubistvo. Međutim, tajming Nismanove smrti je veoma sumnjiv. On je umro samo nekoliko sati pre nego što je trebalo da svedoči pred argentinskim Kongresom. Argentinska vlast je izjavila da je njegova smrt iscenirana kako bi poljuljala vlast. Ova tvrdnja je u potpunosti tačna.

Peta kolona u Argentini

Guardian je objavio članak 27. januara 2015. godine u kojem se izveštava da je smrt Alberta Nismana nastavak borbe između argentinske vlasti i argentinskih obaveštajnih agencija.

U njemu je rečeno da su vladini zvaničnici okrivili špijune za saradnju sa Nismanom, među kojima je glavni bio Antonio Stiuso, koji je do nedavno prisluškivao političke neprijatelje predsednice. On je optušten nakon što je Fernandezova otkrila da saraduje sa Nismanom i SAD.

Fernandezova je takođe iskritikovala Dijega Lagomarsina, koji je u ponedeljak optužen da je ilegalno pozajmio oružje Nismanu.

Gore navedene činjenice ukazuju na to da su unutrašnja bezbednost Argentine i obaveštajci radili na tome da svrgnu sopstvenu vlast na čelu sa Fernandezovom.

U Argentini postoji peta kolona. Treba napomenuti da ovi kolaboratori potiču iz vremena vojne diktature u Argentini, koja je usko saradivala sa SAD. Upravo zato je argentinska vlada pokrenula istragu o aktivnostima nekoliko agenata federalne policije koji su pratili Nismana i odlučila da zameni Obaveštajni sekretarijat sa novom federalnom obaveštajnom agencijom.

„Moramo reformisati argentinski obaveštajni sistem kako bismo dobili sistem koji služi nacionalnim interesima“, rekla je predsednica Argentine. Ona je takođe navela da je Obaveštajni sekretarijat radio na tome da potkopa vladu i uništi sporazum sa Iranom.

AMIA je izgovor, a Argentina učestvuje u globalnom ratu

Slučaj AMIA je politizovan na dva fronta. Jedan su domaći problemi, a drugi su međunarodni odnosi. Grupa argentinskih oligarha koristi slučaj AMIA da preuzme kontrolu nad državom, dok ga SAD koriste za nešto drugo – da postave pritisak na argentinsku vlast i da se umešaju u poslove Argentine.

Smrt Alberta Nismana se koristi za demonizaciju argentinske vlasti od strane političkih protivnika. Opozicija čak navodi Nismana kao mučenika u borbi za demokratiju i slobodu u državi koju vodi autoritativni režim.

Iran nije jedina meta u ovom slučaju, niti se on svodi na traženje pravde za žrtve eksplozije. Kina, Rusija, Kuba, Brazil, Venecuela, Ekvador, Bolivija i mnoge druge države takođe se mete u ovoj globalnoj borbi između SAD i koalicije nezavisnih država koje se opiru uticaju SAD.

Konačni cilj jeste ponovno uspostavljanje američkog uticaja nad Argentinom i njenom spoljnom politikom. Tu spada i obustavljanje mera koje je Buenos Ajres započeo radi pridobijanja kontrole nad Folklandskim ostrvima od Britanaca, a koja se nalaze u energijom bogatom južnom Atlantiku.

Pored rata oko energetske rezervi, SAD se spremaju i na poljoprivredni napad koji podrazumeva destabilizaciju cena hrane u Argentini, pošto je Argentina velika poljoprivredna sila.

La source originale de cet article est Webtribune.rs (Србија)

Copyright © Mahdi Darius Nazemroaya, Webtribune.rs (Србија), 2015

Articles Par : **[Mahdi Darius Nazemroaya](#)**

A propos :

An award-winning author and geopolitical analyst, Mahdi Darius Nazemroaya is the author of The Globalization of NATO (Clarity Press) and a forthcoming book The War on Libya and the Re-Colonization of Africa. He has also contributed to several other books ranging from cultural critique to international relations. He is a Sociologist and Research Associate at the Centre for Research on Globalization (CRG), a contributor at the Strategic Culture Foundation (SCF), Moscow, and a member of the Scientific Committee of Geopolitica, Italy.

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexactes.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site Mondialisation.ca sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de Mondialisation.ca en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

Mondialisation.ca contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca